

El Sant Pare es mort!

(MEDITACIÓ)

El mon moralment s'ha commós i totes les qüestions, per precedents que siguesiu s'han rellevat a últim terme i totes les llengües no parlen d'altre cosa i els esperits aplanats i mitx—encar—perduts tenen sols un pensament ficso, lo mateix que fosin orats.

Totom diu amb veu baixa lo mateix. —*El Sant Pare es Mort!* Si realment es mort, més el ésser mort, com nou fenix reneix en altre nom el mateix hi continua la tradició, el quefe de la Iglesia que ve succeinse des d'el sigle I amb Sant Pere de Belsaida (Galilea), princep dels Apóstols, elegit per Nostre Senyor Jesucrist per a la Suprema Potestat Pontificia transmissible als seus successors. Residí primerament a Antioquia i després a Roma, on patí martiri. Tingué 25 anys 2 mesos i 7 dies de pontificat.

Nosaltres n'hem vist morir 4 de Papes; Pius IX (Mastai — Ferretti). Lleó XIII (Pecci); Pius X (Sarto); i Benet XV, (Santiago della Chiesa); i sempre hem notat en el mon igual depresió d'esperit. Una tristesa inmensa invadeix la catòlica humanitat, tots els cloquers de les iglésies catòliques tocan, al saber la fatal nova, tristament ses campanes a morts, amb aquelles neguitats escampadóres d'un buit que fa condol.

Se celebren els funerals del finat i després de la redera amb solta diu Chateaubriand de la mort de Lleó XII.

Roma 17 de febrer de 1829: «Vaig

veure a Lleó XII de cos present, descoberta la cara, sobre un pobre llit de respecte en mitx de les obres mestres de Miquel Angel, vaig assistir a la primera cerimonia fúnebre en l'Iglesia de Sant Pere. Alguns vells cardenals comisionats, no poguent-o veure se asseguraban amb els seus tremendos dits de que la caixa del Papa estava ben tancada. A la llum de les atxes, barreixada amb la claretat de la lluna, la caixa fou finalment alsada amb una corriola i sospés en les ombres, per a ésser depositat en el sarcófag de Pius VII.»—Tal o descriu aquell temps en que els Papes eren els amos veritables de Roma; son poderiu a més de temporal era esperitual i tan o més rellevant qu'ara.

Mort Benet XV el Sant Pare de la pau i de la justícia surgirá altre cap per a seguir el camí dos voltes milenari ja d'un governt que sols se basa en la força del amor i de la caritat i amb tot i aixó avasalla el mon de pol i pol i de ponent fins a llevant.

Els seus opresors han caigut i éll amb bon i mal temps va seguint sa ruta in-pertorbablement i sa tasca es eterna com la doctrina que sustenta que viurá fins a la fi dels sigles.

¡El Sant Pare es mort!.. ¡Visca el Sant Pare!..

Aquestes son les breus consideracions que fem al saber la seva rápida mort. Preguem per éll com per tots els que ja han deixat aquest mon per la vida eterna, la vera i positiva vida.

E. PASCUAL DE AMIGÓ
Torre-Blanca (Bruch) 1922